

Samotář

Michal David

1. Ten kluk byl samotář,
žil zvláštěně, měl jen pár svých snů
a stohy básní psal,
chtěl podobat se básníkům.
Svět se mu zdál tak málo zářivý,
čekal od něj víc, jedno slůvko příznivé.

2. To všechno, co dřív měl,
dal jenom do těch moudrých knih,
i kámošů měl míň,
už nevidál se s žádným z nich.
Čas trávil sám,
jen snil a básně psal,
s tou partou, s kterou žil,
nechtěl se už scházet dál.

REF:

Ten kluk byl samotář
a na řeči dost háklivý,
i když hledal svou tvář,
byl čím dál více zbloudilý.

A pevně věřil dál,
že bude básníkem,
snad vůbec netušil,
že sám k sobě je lhář,
že je jen pouhý samotář.

3. Ten kluk byl samotář
a jen svůj vlastní příběh psal,
a nebyl nikdo snad,
kdo by ty jeho básně znal.
Zůstal dál sám,
snad to tak právě chtěl,
žil jen v představách,
stále za tím svým si šel.

REF.